

R. 3 kan även ha varit **n**. R. 6-7 trol. **en**, men endast huvudstavarna äro bevarade. Sålunda ordet *Amen* (jfr G 15).

»Stenen synes att döma av den regelrätta korsteckningen ha tjänat som altarbord. Sedermera har den gjorts till gravvård, vilket framgår av en inskrift i ringen till stora ringkorset på stenens mitt: HANS NIELSON HEM M 1602» (v. Friesen). I samband med denna sekundära användning som gravsten torde den ursprungliga inskriften med runor ha blivit bortslipad.

26. Öja kyrka.

Pl. 7.

Litteratur: O. v. Friesen, Anteckningar 1923 (UUB).

Äldre avbildning: O. v. Friesen och J. W. Hamner foto 1923 (ATA).

Runristad gravhäll, nu infälld i kyrkogårdsmuren på norra sidan, den fjärde infällda stenen från kyrkogårdens nordöstra hörn. Den stod år 1923 »lutad mot kyrkogårdsmurens insida strax norr om östra grinden» (v. Friesen).

Kalksten med ojämn yta, i vilken talrika hårda stenar äro inlagrade. Ganska olämplig för ristning. Stenen är avslagen både upptill och nedtill, därtill hårt vittrad, varigenom det mesta både av ornamentik och inskrift har gått förlorat. Inskriftens ramlinjer äro djupare huggna än runorna. Längd ung. 1,92 m, bredd ung. 1,05 m. På stenens mitt har funnits ett vackert kors.

Endast några spridda runor kunna iakttagas, särskilt på h. sidan upptill, men icke något enda helt ord har kunnat läsas.

Inskrift:

✠... kl : ai - - era - ... tae ... : ... k - - ...

27. Öja kyrka.

Pl. 2.

Litteratur: O. v. Friesen, Anteckningar 1923 (UUB).

Äldre avbildning: O. v. Friesen och J. W. Hamner foto 1923 (ATA).

Runristad gravhäll, nu infälld i kyrkogårdsmuren på södra sidan, den tredje infällda stenen från kyrkogårdens sydöstra hörn. Den stod 1923 »t. v. om ingångsporten till kyrkogården» (v. Friesen). Längd 2,07 m, bredd 1,20-1,06 m.

En starkt vittrad och skadad sten, där endast en liten del av runinskriften nedtill i h. hörnet återstår. Upptill är på stenens mittyta en i senare tid inhuggen sköld med ett bomärke och ett par runor.

Inskrift:

... al - - ... ri ... ok b - - ar kiarpu mik

» ... och ... gjorde mig.»

v. Friesen: ... li ... i bo : iargru mik.

Prästgården, Öja sn.

Fragment av en runristad gravhäll, numera förkommet, från Hamra kyrka (L 1800, S 177). Se ovan G 14.